

A Művészetek és Irodalom Háza a nyolcvanas évek második felétől szolgálja Pécs művészeti életét, közművelődését. Bár nemrég integrálódott a Zsolnay Örökségkezelő Nonprofit Kft-be, azért egyéni hangulatú programjait továbbra is a megszokott helyszínen látogathatjuk.

Az épület, ahol az intézmény található Pécs belvárosának is a legforgalmasabb része, talán ettől volt és maradt is vonzó az ide látogató, elsősorban magaskultúra fogyasztó közönség számára. Belépve a kapun a történelmi hangulat kissé alábbhagy, a nyolcvanas évek barna-fehér ridegsége fogad minket. A pácolt furnér lambériák és bútorok komor színeit talán csak a tágas tér oldja kissé, no meg a fehérre festett falak. Rózsa Zoltán, az intézmény vezetője két kollégájával és egy délutános információs munkatárssal oldja meg az intézmény működtetését április közepe óta.

- Idézzük fel az áprilisi napokat, mi is történt akkor?
- A Baranya Megyei Önkormányzat, mint fenntartó jogutód nélkül megszüntette az intézményt, 2011. április 15-dikei határnappal. Természetesen már korábban híre ment ennek a szándéknak és a városban spontán aláírásgyűjtés indult el az intézmény megmentéséért. Szerencsére Pécs város

önkormányzata is úgy gondolta, hogy a belvárosban található művészeti és közművelődési feladatokat ellátó ház nem szűnhet meg, ezért vállalták annak további működtetését. Április 16-án már az új szervezet egyik divíziójaként kezdtük el a működést, kisebb létszámmal. Magam is ekkor kerültem ide, hiszen előtte a Pécsi Kulturális Központ igazgatóhelyettese voltam, két kollégám is ettől a szervezettől került át ide. A ház átadás-átvétele nem volt zökkenőmentes, az adminisztrációs nehézségek miatt eltartott közel egy hónapig. A létszám így első ránézésre talán kevésnek tűnhet, de a ZSÖK egyes divíziói besegítenek a munkánkba, legyen az szervezés, vagy hangosítás, ezért most megnyugtatónak tűnik a helyzetünk.

- A szakmai önállóságát mennyire tartotta meg az intézmény?
- Áprilistól újra kellett gondolni a szakmai koncepciót, főleg ezért, mert a korábban itt dolgozók előre már nem szerveztek le programokat, hiszen év elején tudták, hogy a házat a megyei önkormányzat bezárja. Az itt folyó munkát, annak szakmai részét mi határozzuk meg, természetesen a ZSÖK igazgatójával Bozóky Anitával egyeztetve, aki jól ismeri a területet, hiszen egykor maga is igazgatta a Művészetek és Irodalom Házát.
- Milyen programok vannak most itt?
- Májusban és júniusban a korábbi hagyományokat folytatva olyan nagyszerű programokat kínáltunk, mint például a Kis Esti Viták fóruma, a POSZT eseményei, azaz felolvasó színházi produkciók és nyílt fórumok, illetve Gombár Judit életmű-kiállítása és egy Básti Lajos emlékére megrendezett kiállítás. Most nyár van, ilyenkor a közönség inkább a

szabadtéri rendezvényeket részesíti előnyben, így most magában az épületben kevesebb esemény lesz. Jelenleg a Speciális Művészeti Műhely két kiállítása tekinthető meg július 8-ig. Szeptember közepétől pedig Hétköznapi Zsolnay-ja címmel nyílik tárlat. Ez érdekes program lesz, mivel a pécsiek által birtokolt Zsolnay tárgyakat és azok fotóit állítjuk ki, amelyekhez személyes kötődése van a tulajdonosoknak.

- Az intézmény hagyományosan a magas színvonalú kulturális események helyszíne volt. Marad ez a sajátossága továbbra is?
- Valóban, a magaskultúra képviselői jelentek meg itt leginkább, akár a képzőművészetre, színházi produkciókra, vagy a zenei műfajokra gondolunk. Igazi csemegék voltak ezek az estek a pécsi közönség számára. Ez a profil továbbra is megmarad, mivel sikeres és bevált, de szeretnénk a fiatal művészeket is bevonni a közös gondolkodásba és kreatív, friss dolgokat behozni a házba. Hogy ez megvalósulhasson, már felvettük a kapcsolatot a PTE Művészeti Karának hallgatóival és a Művészeti Szakközépiskolával, valamint a jövőben a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel is szeretnénk közös projektek lehetőségeiről egyeztetni. Megbeszéléseket folytattunk a Színházi Dramaturgok Céhével is, hiszen a Ház jövőre pódiumesteknek is otthont adna, és szeretnénk ha az irodalom, mint művészeti ág továbbra is kiemelt szerepet kapna. Szalay Tamás segítségével- aki az EKF művészeti igazgatója volt és komoly külföldi kapcsolatrendszerrel rendelkezik - szeretnénk nyitni a nemzetközi kulturális színtér felé is. Itt elsősorban a képzőművészet területére gondolunk, ahol kölcsönösen lehetne kiállítási anyagokat cserélni külföldi

partnerekkel, és ezekhez kapcsolódóan előadásokat és vitaesteket tartani.

- Van pénz az épület megújítására, kicsinosítására?
- A felújításokra csak a ház egyes helyiségeinek bérbeadásából tudunk forrásokat biztosítani. Jelenleg a belső terek festése zajlik-amely elsősorban a közönségforgalmi tereket jelenti - de hosszútávon szeretnénk ezt a komor dizájnt is néhány helyen megváltoztatni. A jelenlegi belső arculatot több milliós beruházással tudnánk csak átalakítani, de erre most nincs lehetőség. Viccesen arról szoktunk beszélgetni, hogy ez a jelenlegi belső, talán tíz év múlva már érték lesz, ezért nem szabad hozzányúlni. A lényeg persze mindig az lesz, hogy milyen tartalommal töltjük meg a házat. Erre sokkal inkább odafigyel a közönség, mint a nyolcvanas évek ízlésvilágát idéző már - már retro hangulatra.

- Kényes kérdés a gazdálkodás. Biztosított a Művészetek és Irodalom Házának a működési feltétele?
- Szerencsére a város az összes működési költséget biztosította, nem látok veszélyt ezen a területen. Nyilván célszerű lenne a gépészeti rendszereket korszerűsíteni, gondolok például a fűtésre, amely lehetne takarékosabb, korszerűbb, olcsóbb, de ezzel majd később foglalkozunk, most a működés szakmai kérdései vannak napirenden. Nem kis feladat ez sem, hiszen nagyszámú és igényes közönséget kell kiszolgálnunk. Bízunk benne, hogy ebben legalább annyira sikeresek leszünk, mint elődeink.